

Het heeft gesneeuwd in het dorp waar Opa Knoest woont.

De hele middag.

Geen kleine vlokjes, maar grote dikke vlokken.

Als Snoezepoes de sneeuw ziet,

kruipt ze nieuwsgierig door het kattenluik naar buiten.

Waar is Snoezepoes nu gebleven? denkt Opa Knoest.

Hij stapt naar buiten en zoekt in de sneeuw.'

'Gevonden', roept hij. 'Je moet voorzichtig zijn

Snoezepoes, je bent hoogzwanger.'





‘Kom,’ zegt Opa tegen Snoezepoes, ‘we gaan op pad.

Op de markt is een kerststal neergezet en daar wordt straks een voorstelling gegeven.’

Als ze bij de markt komen, kijkt Opa om zich heen.

Waar zou de kerststal zijn?

‘Ia! Ia! Boe! Boe!’ hoort hij opeens.

Opa glimlacht: ‘Dat zijn vast de ezel en de os uit het kerstverhaal.’





Opa en Snoezepoes komen bij de stal;
ze zijn precies op tijd: de voorstelling gaat beginnen.
In de stal staat een jonge vrouw. Zij speelt Maria.
Van achter een gordijn komt een engel tevoorschijn.
'God wil jou iets bijzonders vertellen', zegt hij tegen Maria.
'Je zult in verwachting raken.
Je zult een zoon van God krijgen.'
Dan verdwijnen de engel en Maria weer achter het gordijn.



